GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek Nro. 5. 8. Stycznia 1816.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie z dnia 2. Stycznia zawieraią następuiące akta rządowe:

W Imieniu Nayiaśnieyszego

Alexandra I.

Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego.

Kończąc na dniu dzisieyszym urzędowanie Naywyższą wolą Monarchy nam powierzone, i stosownie do wyroku Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla, w dniu 1wszym t. m. wydanego, zostawuiąc rządczą Władzę i attrybucye Radzie Stanu i mianowanemu w skutku Konstytucyi Namiestnikowi, JW. Senatorowi-Woiewodzie, Jenerałowi piechoty, Zaiączkowi; — mamy sobie za przyiemną powinność, w tey ostatniey naszego działania chwili, odezwać się z tego powodu do was, Urzędnicy, Obywatele i mieszkańcy Królestwa!

Tymczasowość, która do dnia dzisieyszego znamionowała postępowania Rządu, — znika iuż odtąd i zostawia mieysce stałemu konstytucyynemu porządkowi. Dobroczynny Wskrzesiciel imienia i politycznego Oyczyzny waszey bytu odpowiedział zaufaniu, oczekiwaniom i życzeniom waszym, w sposób, który po wszystkie wieki wzorowym zostanie przykładem.

Na zasadach w Wiedniu przed kilku miesiącami wydanych, mądrość Jego wzniosła konstytucyyną dla szczęścia waszego budowę, która wasze myśli i serca razem zaspokaiaiąc, nic więcey nie zostawia do życzenia, iak tylko, aby przeszła zupełnie w uczucia narodu i nieprzemienny politycznemu życiu iego nadała charakter.

Z nayłaskawszey woli dostał nam się pochlebny zaszczyt postępnego przeprowadzania spraw kraiowych do tego stałego i na trwałych podstawach opartego porządku, który dla was tak świetną zwiastuie przyszłość. Otoczonym trudnościami, które z samey natury polecenia i z wyższego związku zdarzeń wynikały, przyiemno nam było widzieć, iż gorliwém dla Monarchy przywiązaniem, chętną dla Władzy powolnością i cierpliwém znoszeniem dolegliwych skutków nieszczęśliwey przeszłości, staliście się w Jego oczach godnymi tego naywiększego daru, który historyą czasu uświetni.

Chlubnieyszy (nad wszelkie rodzaie nagrody) rozkaz Monarchy, upoważnił nas do urzędowego ogłoszenia Ustawy konstytucyyney dla Królestwa Polskiego. Ogłosiliśmy ią na dniu 24. t. m. w obliczu Senatu, stosownie do wyraźney osnowy wyroku, a gorące modły i dzięki rozrzewnionych mieszkańców stolicy, niosły przed tron Pana Zastępów błogosławione imie Wielkomyślnego Prawodawcy i naylepszego z Panuiących.

Dozupełniamy ieszcze w dniu dzisieyszym tegoż rozkazu, rozsyłaiąc wszystkim i wszelakim Władzom i Urzędom kraiowym wspomnioną Uchwałę konstytucyyną, i nakazuiąc im niezwłoczne wszelkich środków użycie, aby iak nayprędzey doszła do wiadomości każdego Obywatela i mieszkańca w Królestwie Polskiem.

Wstępuiący na nasze mieysce stały Rząd konstytucyyny zaymie się rozwinięciem i ustaleniem społecznych przeznaczeń waszych, rzeczoną Ustawą wskazanych.

Ufamy z pewnością, że gorliwym usiłowaniom iego poydziecie w pomoc waszém przywiązaniem, waszą ufnością i szczerém posłuszeństwem: temi to istotnemi i naypierwszemi prawego Obywatela cnoty, które do naycelnieyszych warunków szczęścia ludów należą.

Bóg oyców waszych, co tyle razy wieńczył pomyślnością gorliwe ich dla publiczney sprawy poświęcanie się, pobłogosławi zapewne i w tey stanowczey epoce dziełu miłosierdzia swego nad narodem, skoro ten nowy zawód wskrzeszonego życia politycznego rozpocząć zechcecie w nieodstępném towarzystwie bogoboynego i wdzięcznego serca, bacznego rozsądku, i tey niczem niezrażoney oyczystego bytu miłości, którą w Polakach cała Europa szanuie.

)(

Działo się na posiedzeniu Rządu, dnia 27. Grudnia 1815. roku.

Łanskoy.
A. Xiążę Czartoryski.
Novossilzoff.
Wawrzecki.
Xawery Xiążę Lubecki.
Referendarz Stanu, Główny Sekretarz tymczasowego Rządu:
J. K. Szaniawski.

Odęzwa Namiestnika Królewskiego do Narodu.

Polacy! Ucichła wielka burza świata, ludzkość nieszczęściami zmordowana odetchnęła swobodą pokoiu. Dawny porządek narodów zwrócony i stare trony ze zwalisk swoich powstały! Mógł przestać Alexander na tym nieśmiertelnym czynie, spełniwszy wielkie dzieło uspokoienia Europy; mógł zamilczyć o losie narodu, którego zgon polityczny zdawał się bydź wyrokiem przeznaczenia. — Mógł użyć praw zwicięzcy — Mógł póyśdź za przykładem wieków. — Takie było przekonanie świata, i smutna pewność Polaków. — Błogosławieństwa tylu ludów byłyby ięk nasz zagłuszyły. — Lecz Nieba cnotóm Jego zachowały nagrodę przewyższenia chwałę Królów! Wywołał z grobu lud nieszczęśliwy choć mężny, i nie znał granic wspaniałości. — W krótkim przeciągu zlały się na ród nasz wszystkie dobrodzieystwa. — Rozległo się po świecie imie Polskie. — Dostoieństwo Królestwa wrócone, nayświętsze ustawy Konstytucyi nadane. — Dobroczyńca świata osiadł na tronie Piastów i Jagiełłow, i szczęście Polaków stało się potrzebą iego serca. — Polacy! od lat tylu, ieden tylko Alexander przemówił do was iak do Polaków. — Kiedyż cnoty narodowe chlubnieysze zyskały świadectwo? Kiedyż na waszym tronie, tyle cnót i wielkości iaśniało? Nie utraciliście żadney swobody, dawnemi statutami nadaney; swobody te rozszerzone zostały. — Religiia oyców waszych kwitnąć będzie pod szczególną opieką Rządu. — Obwarowane bezpieczeństwo osób i własności pod opieką prawa; legalna wolność druku; obostrzona odpowiedzialność Ministrów i Urzędników; powaga narodowa; niepodległość sądownictwa; zapewnienie dochodów duchownym; pomnożenie i ustalenie funduszów instrukcyi publiczney; rozszerzenie swobód miast, i ulepszenie stanu włościan; — oto iest dzieło Alexandra, oto rękoymia naszego szczęścia, i źródło przyszłey wdzięczności, którą żadne zmiany świata nie zachwieią.— Statut Xięztwa włożony w duchu obcego plemienia, dążył do tego, aby w utworze nowego narodu, wykształcił z niego sforne ogniwo w systemie uniwersalney Monarchii. Ale obecna ustawa konstytucyyna zachowuie wam wszystkie, tak wam drogie narodowości znamiona. Naygorętsze wasze życzenia zmieniły się w prawa wasze, a mądrość Alexandra taką wam nadała Konstytucyę, że widać w niey postęp wieków, a razem każdy z przodków poznałby swóy dawny naród. — Jasna wam bydź powinna różnica dawney i obecney pewności. — Nie domysł lecz doświadczenie i natura rzeczy stanowi nietykalność obszerney Słowian dziedziny. — Rossya na ich czele staie się tarczą naszą. Jesteście bezpieczni iey potęgą. Ona waszą wdzięcznością silnieysza.

Polacy! ieżeli dla dogodzenia interessom Europeyskiey całości, poświęciliście cząstkę nadziei waszych, ofiara ta iest nową zasługą przed światem. — Nowe swobody nasze równać się mogą ze swobodami naywolnieyszych ludów, a więc do was należy dowieść, żeście godni Konstytucyi, którą wam nadano. — Ustalić się powinny wasze chęci, myśli i usiłowania. — Jdzie o usprawiedliwienie waszego bytu, o okazanie wartości moralney narodu w zachowaniu świętych uczuciów dla Monarchy.— Jdzie o dowód, że wielka familiia Europeyskich ludów zyskuie na waszem odżyciu. — Otoczcie przywiązaniem waszym tron Alexandra, tron Polski; niechay to starodawne Polaków hasło: Król i Oyczyzna! przewodniczy wam wszędzie. — Niech ta wierność Królom, którą się chlubią dzieie Polaków, naymilszą będzie wam cnotą.

Nayiaśnieyszy Pan nasz Miłościwy, raczył mię wyznaczyć na stopień Namiestnika w Królestwie. — Chętnie resztę dni moich poświęcę na rozkaz mego Króla, szczęściu waszemu, Rodacy. — Nigdy nie mogłem rzetelnieyszey zapragnąć i chwały i nagrody. — Wzywam waszego zaufania: dążcie ze mną do celu, który iuż iest iedynym dla Polaków. Tym to sposobem pod cieniem praw łagodnych i sprawiedliwych, powstanie u was rolnictwo, przemysł, i handel; ziemia się wasza uprawi, ozdobią miasta, kunszta i nauki zakwitną; swoboda powszechna ugruntuie; charakter narodowy ustali i rozwinie. — A tak po długich za Oyczyznę boiach, na szlachetnie zdobytych odpocząwszy wawrzynach, w przywróceniu Królestwa. w prawach narodowych, i w pomyślności ogólney, naymilszą drogich ofiar uyrzycie i. odbierzecie nagrodę.

Dnia 1go Stycznia 1816 w Warszawie.
(Podpisano) Zaiączek.

Dalszy ciąg Ustawy konstytucyynéy Królestwa Polskiego:

Art. 104. Proiekt przez obiedwie Izby przyięty, iest podanym do Sankcyi Królewskiey.

Art. 105. Jeżeli Król da swoią Sankcyę, proiekt zamienia się w prawo, którego ogłoszenie zwykłym sposobem przez Króla rozkazane będzie. Jeżeli Król odmówi swey Sankcyi, proiekt upada.

Art. 106. Rapport ogólny o położeniu Kraiu, ułożony w Radzie Stanu i przesłany Senatowi, będzie czytanym w obu Izbach połączonych.

Art. 107. Każda Izba z osobna rapport ten przez właściwe Kommissye roztrząśnie, i zdanie swoie względem niego Królowi oświadczy. Rapport rzeczony będzie mógł bydź drukiem ogłoszony.

Rozdział Drugi.

O Senacie.

Art. 108. Senat składa się:

Z Xiążąt krwi Cesarsko-Królewskiey,

Z Biskupów,

Z Woiewodów,

Z Kasztelanów.

Art. 109. Liczba Senatorów nie może przenosić połowy liczby Posłów i Deputowanych.

Art. 110. Król mianuie Senatorów. Urzędy ich są dożywotnie. Senat podaie Królowi za pośrednictwem Namiestnika po dwóch Kandydatów na każde mieysce wakuiące Senatora, Woiewody lub Kasztelana.

Art. 111. Aby bydź podanym za Kandydata na Senatora Woiewode lub Kasztelana, trzeba mieć naymniey trzydzieści pięć lat skończonych, opłacać dwa tysiące złotych rocznego podatku, i dopełniać innych warunków prawami organicznemi przepisanych.

Art. 112. Xiążęta krwi maią prawo zasiadać i wotować w Senacie, skończywszy lat ośmnaście.

Art. 113. W Senacie prezyduie pierwszy Członek, podług porządku przepisanego osobnym postanowieniem.

Art. 114. Oprócz swych attrybucyi prawodawczych Senat używa innych, które są osobno oznaczone.

Art. 115. Do pełnienia swych attrybucyy prawodawczych, Senat inaczey zgromadzać się nie może, iak w czasie Seymu za zwołaniem Królewskiem. Do innych czynności Senat przez Prezesa zwołanym będzie.

Art. 116. Senat stanowić będzie względem oddania pod Sąd Senatorów, Ministrów, Naczelników Wydziałów Rządowych, Radców Stanu, i Referendarzy, wykraczaiących w urzędzie, bądź na odesłanie Królewskie lub Namiestnika, bądź na zaskarżenie Izby Poselskiey.

Art. 117. Senat stanowi ostatecznie względem ważności Seymików, zgromadzeń gminnych i wyborów, tudzież w układaniu ksiąg obywatelskich tak seymikowych iak zgromadzeń gminnych.

Rozdział Trzeci.

O Izbie Poselskiey.

Art. 118. Izba Poselska składa się:

1. Z siedmiudziesiąt siedmiu Posłów wybranych na Seymikach czyli Zgromadzeniach Szlachty, licząc po iednym Pośle z każdego Powiatu.

2. Z pięciudziesiąt i ieden Deputowanych od Gmin.

W Izbie Poselskiey prezyduie Marszałek wybrany z iey grona, a od Króla mianowany.

Art. 119. Cały Kray Królestwa Polskiego dzieli się pod względem Reprezentacyi narodowey i wyborów, na siedmdziesiąt siedm powiatów i pięćdziesiąt i ieden okręgów gminnych. Ośm okręgów gminnych będzie w mieście Warszawie, a czterdzieści trzy w reszcie Kraiu.

Art. 120. Członki Izby Poselskiey zostaną w urzędowaniu lat sześć. Odnawiaią się w trzeciey części co dwa lata. A zatém i na pierwszy raz iedna trzecia część Członków Izby Poselskiey zostanie na urzędzie tylko przez dwa lata, a druga trzecia część przez lat cztery. Los oznaczy Członków wychodzących w tych dwóch epokach. Członki wychodzące mogą bydź nieograniczenie na nowo obranymi.

Art. 121. Aby bydź obranym na Członka Izby Poselskiey, trzeba mieć lat trzydzieści skończonych, bydź w używaniu praw obywatelskich, i opłacać podatku naymniey Złotych polskich sto.

Art. 122. Zaden Urzędnik publiczny, cywilny i woyskowy nie może bydź obranym na Członka Izby Poselskiey, ieżeli wprzód nie otrzyma zezwolenia swoiey zwierzchniey Władzy.

Art. 123. Gdyby Poseł lub Deputowany, który przed wybraniem swém nie posiadał żadnego Urzędu płatnego ze Skarbu publicznego, Urząd takowy po wyborze swym przyiął, nowy Seymik lub Zgromadzenie gminne zwołanym będzie, a to końcem przystąpienia do nowego wyboru Posła lub Deputowanego.

Art. 124. Król ma prawo rozwiązać Izbę Poselską. Gdy tego prawa użyie, Izba się rozeydzie, a Król nakazuie wprzeciągu dwóch miesięcy nowe wybory Posłów i Deputowanych.

Rozdział Czwarty.

O Seymikach.

Art. 125. Szlachta właściciele każdego Powiatu, zebrani na Seymikach, wybieraią iednego Posła, dwóch Członków Rady Woiewódzkiey, i układaią listę Kandydatów na Urzędy Administracyyne.

Art. 126. Seymiki inaczey zgromadzać się nie mogą, tylko za zwołaniem Królewskiém, w którém czas zebrania się, czynność, i trwanie Seymików będą oznaczone.

Art. 127. Na Seymikach wotować nie mogą tylko Szlachta w księgę obywatelską Szlachty Powiatu wpisani, używaiący praw obywatelskich, maiący lat dwadzieścia ieden skończonych, i posiadaiący własność gruntową.

Art. 128. Księgi obywatelskie Szlachty Powiatu układane będą przez Rady Woiewódzkie, a przez Senat zatwierdzone.

Art. 129. Na Seymikach prezyduie Marszałek mianowany przez Króla.

Rozdział Piąty.

O Zgromadzeniach Gminnych.

Art. 130. W każdym okręgu Gminnym będzie Zgromadzenie Gminne, które wybiera iednego Deputowanego na Seym, iednego Członka Rady Woiewódzkiey, i układa listę Kandydatów na Urzędy Administracyyne.

Art. 131. Do zgromadzeń Gminnych przypuszczonym będzie:

1. Każdy Obywatel właściciel nie Szlachcic opłacaiący z swey własności gruntowey iaki bądź podatek.

2. Każdy rękodzielnik i przełożony nad czeladzią warsztatową; każdy kupiec maiący własny zapas wsklepie lub w magazynie wartości dziesięciu tysięcy Złotych Polskich.

3. Wszyscy Plebani i Wikaryusze.

4. Professorowie, Nauczyciele i inne osoby, maiące sobie powierzone oświecenie publiczne.

5. Każdy Artysta znakomity z talentów, znaiomości, lub przysług uczynionych, bądź handlowi, bądź kunsztóm.

Art. 132. Nikt nie może wotować na Zgromadzeniu Gminném, ieżeli nie iest wpisanym w księgę obywatelską gminną, ieżeli nie używa praw obywatelskich, i ieżeli nie ma lat dwadzieścia ieden skończonych.

Art. 133. Listę właścicieli, maiących prawo do wotowania na Zgromadzeniach Gminnych, układać będzie Kommissya Woiewódzka. Listę rękodzielników, kupców, i obywateli znakomitych z talentów i przysług, Kommissya Spraw Wewnętrznych. Listę Plebanów i Wikaryuszów, iako też Urzędników oświecenia, Kommissya Wyznań Religiynych i Oświecenia publicznego.

Art. 134. Na Zgromadzeniach Gminnych prezyduie Marszałek mianowany przez Króla.

Rozdział Szósty.

O Radach Woiewódzkich.

Art. 135. W każdém Woiewództwie będzie Rada Woiewódzka, złożona z Radców wybranych na Seymikach i Zgromadzeniach Gminnych.

Art. 136. W Radzie Woiewódzkiey prezyduie Radca naystarszy wiekiem.

Art. 137. Do głównych attrybucyi Rad Woiewódzkich należy:

1. Wybór na urzędy Sędziowskie w dwóch pierwszych Instancyach.

2. Formowanie i oczyszczanie listy Kandydatów na Urzędy Administracyyne.

3. Przestrzeganie dobra Woiewództwa. — Wszystko stosownie do osobnych urządzeń.

(*Dokończenie nastąpi.*)

Rossya.

W W. Xiążęta Rossyyscy, **Michał** i **Mikołay** powrócili d. 16. (28.) Listopada do **Petersburga**.

Dniem przed tym ziechała do teyże stolicy W. Xiężna Rossyyska **Marya Pawłowna** z małżonkiem swoim W. Xięciem **Sasko-Waymarskim**.

Dnia 20. Listopada (2. Grudnia) przybyła do **Petersburga** W. Xiężna Rossyyska **Katarzyna Pawłowna**, owdowiała Xiężna **Oldenburgska**.

Dnia 23. Listopada (5. Grudnia) ziechał do teyże stolicy Xiążę Następca **Wirtembarski**. (*Gazeta dworska* Sztutgardzka *donosi, że d.* 21. *Grudnia ogłoszono we Dworze* **Wirtemberskim**, *iż Xiążę Następca zaślubi się z W. Xiężną* Katarzyną Pawłówną.)

Dnia 30. Listopada (12. Grudnia) powróciła do Petersburga N. Cesarzowa Panuiąca Elżbieta Alexiewna.

Dnia 1. (13.) Grudnia ziechał do Petersburga N. Cesarz Alexander, oczém Gazeta Petersburgska (poczta północna) pod dniem 4. (16.) Grudnia taki zawiera artykuł;

„Nayiaśnieyszy Cesarz Jegomość, ku powszechney radości, w pożądanym stanie zdrowia, powrócił do tuteyszey stolicy, dnia 1. t. m., we środę, o godzinie 12tey w nocy. Nayiaśnieyszy Pan nasamprzód udał się do Kazańskiego Kościoła: zkąd po złożeniu zwyczaynem Swém dziękczynnych modłów do Naywyższego Króla Królów, do zimowego udał się pałacu. Nieprzeliczone tłumy ludu, z niecierpliwością oczekuiące przybycia ukochanego Monarchy, przy kazańskim kościele zgromadzone, okrzykami radości napełniały powietrze.

Nazaiutrz, we czwartek zrana, wystrzały działowe, 101 razy, obwieściły tuteyszey stolicy, że dnia 8. (20.) Listopada, w Paryżu, przez Pełnomocników Mocarstw, traktat powszechnego pokoiu podpisany został. Tę radośną nowinę otrzymał Nayiaśnieyszy Pan w czasie przeiazdu swoiego przez Rygę. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Na mieysce Jenerała Porucznika Xiążęcia Richelieu, Gubernatorem woiennym Chersońskim, sprawuiącym interessa cywilne w Guberniiach Chersońskiey, Ekaterynosławskiey i Taurychkiey, oraz naczelnikiem miasta Odessy, mianowany został Jenerał piechoty, Hrabia Langeron.

Xiążę Alexander Wirtembergski, woienny Gubernator Biarołuski, w powrocie z Mohilewa do Witebska d. 7. (19.) Listopada przybył do Szkłowa, a d. 8. (20.) przeiezdżał przez Orsze.

Dnia 15. (27.) Października, Jenerał piechoty Rtyszczew, naczelnie w Georgii dowodzący, po dwumiesięcznem oddaleniu do Tyflisa powrócił.

Wyspy Jońskie.

Oto iest traktat względem wysp Jońskich d. 5. Listopada w Paryżu podpisany, tak, iak go nam Londyńskie Gazety podaią.

W Imie Przenayświętszey i Nierozdzielney Tróycy!

N. Król połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi i N. Cesarz wszech Rossyi ożywieni życzeniem dalszego ciągnienia odłożonych na Kongressie w Wiedniu układów, ażeby rozstrzygnąć los siedmiu wysp Jońskich, a poddaiąc mieszkańców tychże wysp pod bezpośrednią opiekę iednego z wielkich Mocarstw Europeyskich, tém samém ich niepodległość, wolność i szczęście zabezpieczyć, postanowili wszystko, co się do tego przedmiotu ściąga, osobnym aktem dostatecznie oznaczyć, który aparty na prawach z traktatu Paryzkiego z dnia 30. Maia 1814 wynikaiących, tudzież na oświadczeniach W. Brytanii wydanych w owym czasie, kiedy wyspy Cerigo, Zante, Cefalonia, Santa Maura, Itaka i Paxo Angielskim orężem oswobodzonemi zostały, iako uzupełniaiąca część powszechnego traktatu, przy ukończeniu Kongressu w Wiedniu d. 9. Czerwca 1814 podpisanego, uważany bydź powinien; dla wygotowania zaś i podpisania rzeczonego aktu mianowały umawiaiące się Mocarstwa Pełnomocników; iako to: N. Król połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi P. Roberta Steart Viscounta Castlereagh etc., tudzież Lorda Arthur, Xięcia, Markiza i Hrabiego Wellingtona etc. zaś N. Cesarz wszech Rossyi Xiążęcia Jędrzeja Razumowskiego etc., tudzież Jana Hrabiego Capo d'Istria etc., którzy po wymianie swoich w prawdziwym i należytym kształcie znalezionych pełnomocnictw, zgodzili się na następuiące artykuły:

Art. 1. Wyspy Korfu, Cefalonia, Zante, Santa Maura, Itaka, Cerigo, i Paxo z swoiem terrytorium, tak, iak w traktacie między N. Cesarzem wszech Rossyi i Portą Ottomańską z dnia 21. Marca 1800 są opisanemi, maią składać osobny, wolny i niepodległy Kray, pod imieniem Ziednoczonych Stanów wysp Jońskich.

Art. 2. Kray ten zostawać będzie pod bezpośrednią i wyłączną opieką N. Króla połączonych Królestw W. Brytanii i Irlandyi, tudzież iego Dziedziców i Następców. Reszta umawiaiących się Mocarstw, zrzeka się przeto wszelkich praw i osobnych prerogatyw, iakieby do pomienionych wysp mieć mogła, zaręcza oraz formalnie wszystkie urządzenia ninieyszego traktatu.

Art. 3. Ziednoczone Stany wysp Jońskich za zezwoleniem opiekuiącego się niemi Mocarstwa, uporządkuią swoią wewnętrzną organizacyę; dla nadania zaś wszystkim częściom tey organizacyi wszelkiey potrzebney tęgości i działalności, N. Król W. Brytanii przedmiotom, tyczącym się prawodawstwa i powszechney Administracyi tych Stanów, szczególnieyszą troskliwość poświęci. J. K. Mość wyznaczy do tego Lorda Kommissarza naczelnego, który po-

trzebną władzą i znaczeniem opatrzony, w tym Kraiu przebywać będzie.

Art. 4. Dla tem prędszego dopełnienia oznaczeń poprzedzaiących artykułów, tudzież dla ugruntowania nowey polityczney organizacyi, poda Lord Kommissarz naczelny opiekuńczego Mocarstwa kształty, według których zwoływanem bydź ma prawodawcze zgromadzenie, którego działania przez niego w czasie układania nowego aktu Konstytucyi należycie kierowanemi, i N. Królowi W. Brytanii i Irlandyi z prośbą o zatwierdzenie podanemi będą. Aż do ukończenia tego, zatrzymaią rozmaite wyspy Jońskie swoie teraźnieysze ustawy, i sam tylko Król W. Brytanii może w nich poczynić odmiany.

Art. 5. Ażeby mieszkańcom Ziednoczonych Stanów wysp Jońskich zabezpieczyć owe korzyści, iakich się od opiekuńczego Mocarstwa spodziewać maią, tudzież dla ułatwienia wykonania praw z tey opiekuńczey Władzy wynikaiących, N. Król W. Brytanii mocen iest osadzić twierdze i warowne mieysca Kraiu, i osady w nich utrzymywać. Pod naczelnem dowództwem Woyskowych J. K. Mości zostawać będą i te siły zbroyne, które dotąd te Ziednoczone Stany posiadały.

Art. 6. N. Król W. Brytanii zezwala, aby z Rządem pomienionych Stanów Ziednoczonych zawarta była osobna umowa względem kosztów, iakie w stosunku do ich przychodów na utrzymanie będących iuż twierdz, na żywienie i żołd osad Angielskich, i na ich liczbę w czasach pokoiu, łożone bydź maią. Taż umowa oznaczy także stosunki, iakie między rzeczoną siłą woyskową i Rządem Jońskim zachodzić powinny.

Art. 7. Bandera handlowa Ziednoczonych Stanów wysp Jońskich, powinna bydź od wszytkich współumawiaiących się Mocarstw, za banderę wolnego i niepodległego Kraiu uznaną. Bandera ta będzie miała też same kolory i herby, iak przed rokiem 1807, a prócz tego ieszcze takie, iakie N. Król W. Brytanii na znak opieki, pod którą Jońskie Stany zostaią, przydadź za rzecz stosowną uzna. Ażeby tey opiece tem dzielnieyszą nadadź podporę, wszystkie porty i zatoki rzeczonych Stanów ogłaszaią się ninieyszym traktatem we wszystkich honorowych i woyskowych praw, za część Angielską Juryzdykcyę składaiące. Handel między Ziednoczonemi Stanami Jońskiemi i Kraiami J. C. K. Apostolskiey Mości, będzie tych samych korzyści i łatwości używać, iak handel między W. Brytaniią i rzeczonemi Ziednoczonemi Stanami. Nie będą się w nich inni znaydować Pełnomocnicy, iak tylko Ajenci handlu i Konzulowie, którzy maiąc sobie iedynie tylko popieranie stosunków handlowych powierzone, tymże samym prawom podlegać maią, iak Ajenci handlu i Konzulowie w innych niepodległych Państwach.

Art. 8. Wszystkie Mocarstwa, które traktat Paryzki z d. 30. Maia 1814 i akt Wiedeńskiego Kongressu z d. 9. Czerwca 1815 podpisały, równie iak i N. Król oboyga Sycylyi i Porta Ottomańska, wzywaią się do przystąpienia do ninieyszey umowy.

Art. 9. Ninieyszy akt ma bydź zatwierdzonym, a zatwierdzenia w przeciągu dwóch miesięcy, lub prędzey ieszcze, ieżeli można, wymienianemi bydź powinny. Dla wiary tego podpisali obustronni Pełnomocnicy akt nınieyszy i wycisnęli na nim pieczęcie swoie.

Działo się w Paryżu d. 5. Listopada roku Pana i Zbawiciela naszego 1815.

(Podpisy) Castlereagh. Wellington. Xiążę Razumowski. Hrabia Capo d'Istria.

Gazeta Londyńska (Kuryer) czyni z tego powodu następuiącą uwagę:

Połączenie wysp Jońskich pod wyłączną opieką Anglii iest nayważnieyszey wagi dla W. Brytanii, a oraz ma wpływ na pomyślność mieszkańców tych wysp; to bowiem przyczyni się niezmiernie do odbytu naszych rękodzielnych towarów, a wraz z Maltą i Gibraltarem panowanie nasze na śródziemnem morzu zapewni. Lecz i z drugiey strony Rząd Angielski wszystkiego użyie, ażeby te piękne okolice na nowo zakwitnęły. Nie wiemy ieszcze dotąd wszystkich uchwalonych w tey mierze prawideł. Tyle iednak poprzedniczo wiadomo, że w Itace ma bydź założony Uniwersytet tym iedynie końcem, ażeby Grecki ięzyk w całey iego czystości ożywić. Mieszkańcy wysp Jońskich znaleźli przy tey sposobności w ziomku swoim, Hrabiu Capo d'Istria, dzielnego pośrednika.